

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones uenerabilis magistri Nicolai de blony
decretoru[m] doctoris. capellani episcopi Bosnomensis.
ualde deseruientes populo. sed et clero utcu[m]q[ue]
docto eos digne legenti. predicanti. aut ...**

Nicolaus <de Plove>

Argentine, 22. XI. 1494 - 1495

I Sermo. CXX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-31214

diligit aliquid tamquam seipsum. In eo dicitur diligere quod sibi ipsius est. Et quod non est corpus tamen est sibi proprium hoc. sed magis est anima rationale. Non dicitur se diligere carnaliter estimare corpus. quod iam secundum dicitur diligenter vel hoc. Debet ergo se diligere estimare animam. estimare quam dicitur hoc. Et isto modo diligere pertinet estimare. et sequitur estimare corpus. ex quo corporis ordinatio ad animam. ut dicitur Augustinus de moribus ecclesie. capitulo xxxv. Sic igitur diligendo primus consumetur per unitum eternum. Non nobis permanere dignificatur pater et filius et spiritus sanctus. Amen.

Dicitur decimanona pars trinitatis. I.

Homo. QXX.

Quid cogitatis

V mala in cordibus vestris. Psalmus ix. Si
cuit ait Augustinus super illud apostoli. Cor
tuum. Spectaculum facti sumus modis. Qui nos
amat querunt in nobis quod laudent. quod nos
odiunt querunt quod detrahant. Et quod dicto pro
quod homo in hac vita posuit est iterum duo genera
bonum. quod enim regnatur bonis suis per cari
tatem. Juxta illud. Regnatur aeternitatem. Et istud
genus hominum non solum aperta bona aliorum bona
iudicat. sed etiam dubia et incerta in meliorez
potest iudicat et interpretatur. Hic ait Iudea super
Lucam. Ecce vero genitus inuidos super odio huius
aliorum bona. et non solum incerta bona aliorum
mala et iudicat. sed etiam quoniam scita iusta et op
tima aptissime bona mala iudicat et in pessimis
potest iudicat et interpretatur. Juxta illud Eccliesie
xiiij. Nequum est oculus inuidi. Bona enim
in mala poteris insidiari et in electis ponere
macula. Ibidem. et Job. xv. Odio habue
runt me gredi. Quia igitur inuidi fuerunt inuidi super
eum. ideo non solum illa bona quae ipso est Christo du
bia erat. propter eorum cecitas ignorantia et alti
tudinis divine excellentia. sed etiam aptissima
bona. scilicet quae in miraculorum ipius operatione aperte
erant etiam quibusque quantumque ignoraris. ipi per
uerba machinatione oia in Christo crimina habebatur.
Qui postea dominus publicum sanatorium. per eum pe
cata se dimicte diceret. mox pharisei in cor
dibus eorum stimulis inuidie agitati. ipsam re
missionem petitorum calumniates dicebant in cordi
bus suis. huius blasphemavit. Quoꝝ occultam
nequit Christus agere correcte compescens dixit.
Ut quod cogitatis mala in cordibus vestris.

In illo tempore ascendens Iesus in nubes trans
fuerant in ciuitatem suam. Ecce offe
rebat ei paralitium. et. In quibus verbis
tria tanguntur. Primo namque fomes scelerum de

scribitur. cum dicitur. Ut quod cogitatis. Secunda
versitas affectois corrigitur. cum addatur mala.
Tertio locus pueritatis ostendit. cum dicitur.
In cordibus vestris.

Dixi primum

quod in verbis pre
missis fomes sce
lerum describitur. cum dicitur. Ut quid cogitatis.
Cogitatio enim est fomes seu origo cuiuslibet
nre actiōis siue bone siue male. Ex quo
generat opus bonum vel malum. Est enim sicut
materia in concepcione. ex qua generalis successus
siue opus. Unde dicitur Iustus in Iudea. sum. bono. capitulo xv.
Quod duplex est causa peccandi. id est opus et cogita
tionis. Quoꝝ vnu iniquitas dicitur quod ope gerit
Aliud iniquitia quod cogitatione committit. Et
postpanca. Quamvis et si ob opere malo
quisque vacet. per solius in puro cogitationis
malitia non erit innocens. Unde et dominus per Iesum
a dicit. Autem malum cogitationis vestrum ab
oculis meis. Non enim soli factis. sed etiam
cogitationibus delinquimur. si ceteris illicite occur
rentibus delectemur. Hic enim viperam a fi
liis in utero positis lacerata pimilata nos
cogitationes nre intra nos emuntrit occidit
et conceperit interius vipereo veneno colu
mit. animaque nostrae crudeli vulnera per
mit. Nec ille. Ex quoꝝ pater quod non solius
per opibꝫ sed etiam pro cogitationibus quod damnatur.
Hic enim pater de dyabolo quod pro eo quod in cor
de suo dicit. Non am sed semper amatur. est. cum enim nichil
ope fecisset. Nec immorato. Cum enim omne
opus nostrum et cordis proposito iudicatur. tale
vel tale. et ipse cogitationes cordis nostri
sunt tanquam radices et quibusram omnino pro
cedunt. pater quod arbor bonitatem non recipit
nisi a radice. sic nec opus nisi ex cogitatione.
Et ideo pro ipsa cogitatione nos premia
mur vel damnamur. maxime ex quo bmo
cogitationes sunt in nostra parte. vel eas repel
lamus vel admittamus. Quis si non essent
in nostra potestate. nequaquam dominus pha
riseos argueret de eisdem dicens. Ut quid
cogitatis. Circa quod sciendum quod ex quo
dictum est. cogitatio est fomes et origo
scelerum. necesse est scire unde pronunciat
realis cogitatio mala. Ad quod respondeo
secundum Iesu libro secundo de summo bo
no. capitulo. xxv. Quod cogitationes male
procedunt a nobis et dyabolo. Dyabolus
enim fuit per suggestionem. sed a nobis
per delectationem et consensum. Dyabolus

¶ Única decumanona post trinitatis

ergo incitando ad malum immittit nobis cogitationes malas. ut dicit glo. interlinearis super illud Iaco. i. Unusq[ue]s reperit a propria scencia sua. quod du caro suauia sibi q[ui]rit. dyabolus incentiva immitit. Istud prout in p[ro]mis parentib[us]. r[ati]o dyabolus aggressus est. Nam. suades ut comedere pomum. Quia vero vult. se dedit Ade. Sic in hoc. p[ro]mo f[ac]tum. dyabolus suggerit sensualitas ut mulier delectat. et potesta dat viro. i. ratione ut co[n]sentientia est p[ro]p[ter]a summatum. Uerum quod non semper patitur. puenit ex suggestione dyaboli. sed etiam interdu ex propria malitia. Jo. f[ac]tum Aug. p[ro]pterea dicit p[ro]m[iss]io moysi. cogitatois est in nob[is] ex formate originali. Hoc est delectatio in sensu. p[ro]p[ter]a rationis. Tertius et p[ro]sensu superioris p[ro]p[ter]a rationis. Sed dices. Quia dyabolo sunt cogitatores male. tunc non est in nostra voluntate quod non cogite mala. Ad quod r[ati]o f[ac]tum. Vbi ergo. quod non est arbitrio nostri cogitationis puenit suggestioem. non iacere cogitationes in animo. in nostra positum est voluntate. Illud ergo ad culpam non reddit. sed suggestio dyaboli. istud culpe. p[ro]p[ter]e impunit. Nec ille. Et quod ego infero quod in cogitatione mala non attendit principium sed finis. Istud prout quod f[ac]tum. Id est nobis iniurit dyabolus apponit cogitationes corporalium rerum. et quanto magis ab eis scienciam auertunt. tanto se magis ille ingenerit obsecnoscit nobis mortali obsequio. Utrum tumelat demones peccatum hominum cogitatores nobis iniurias. non in p[ro]p[ter]a impellere nos iniurias ad p[ro]sensu. Unde dicit H[ab]er[et] de virginaria libro. viij. de p[ro]fectio[n]e interioris hois. c. viij. Quod licet inimicu[m] n[on] sic n[on] p[ro]fectu[m] aduersetur vel solitus nos ad malum inciter. non ad malum impellere non per n[on] sicut p[ro]beam. Quapropter subdit quod sicut illud est copia instigatois. ita in nobis est facultas per libet arbitrii resistendi. Et quod infestat quod non potest vinci vel decipi a dyabolo per cogitatores nisi quod p[ro]ber ei consenserit. Iuxta illud Greg. Debilis est hostis qui non potest vincere nisi violenter. Sed quereres quod dyabolus immitit istas cogitationes in mente hois. non quod intrat in mentem hois ut eam moueat ad male cogitandum. Ad quod ipse r[ati]o derividet. c. vij. Quod licet demones pravaus cogitatores nobis possint ingerere. non tamen me tipic illabi. quod est p[ro]p[ter]a soli dei. Ad idez dicit H[ab]er[et]. libro de Consideratione ad Eugenium papam. quod nec angelus bonus nec malus habebit a[ctu]m. Sicut dicit in Moralibus. Et Aug.

gustini libro de ecclesiasticis dogmatibus. ante finem. procorditer dicitur quod dyabolus non potest illabi animi. et per sequentes nec scire secreta cogitationum. ¶ Sed dices. Quid est illabi anime. R[ati]o f[ac]tum doctores. nihil aliud est quam circu[m]sedere anime. Recete sicut ignis illabi ferro. quod circu[m]sedet ferrum. quoniam ferrum est maxime dispositum ad lignem. quod tunc intime est ignis. Ita deus per circu[m]sedere animam. sed nullus alter. Et f[ac]tum h[ab]et p[ro]pterea in obsessis et energuminiis demones non illabunt anime huane. sed solu[m] organa et membra illa mouent quod formationi vocis deserviunt. ¶ Sed tunc est dubium quoniam cogitatores nostras cognoscunt. aut unde ipsi vnicuius applicare sciuntur tales vel tales suggestiones. Ad quod breuiter descendit est f[ac]tum Henrici de virginaria libro. vi. de p[ro]fectio[n]e interioris hois. c. viij. quod ipsi cogitationes nostras non sunt cognoscere. sed eas ex quod busda indicibus sensibiliibus conjectant. Ut si forte fornicatione ingerentes senserint cum telum libidinis suscepisse et non resistere. ut oportet. ex hoc intelligunt tacula libidinis in corde eius deficiunt. Similiter si incitant ad iram et tristitiam vel furorem. virum hoc vicium cordis eius insiderit. ex gelu corporis et sensibili eius commotione dimiscunt. Et Isidorus libro. iiiij. de summo bono. capitulo quanto dicit. Quod dyabolus quando decipere quoniam querit prius naturam cuius intendit et inde se applicat unde appetit hominem ad peccatum insperavit. Nec ille. Et hoc infestat quidam doctor in glossa super illud Ecclesiastes decimo. In cogitatione tua ne maledixeris diuini. quia aures celi annunciant sententiam. quod nisi aliqua signa apparent ab extra. non est credendum aliquo modo quod cogitationes interiores deprendantur ab angelis sine bonis sine malis. Et vice contingit quoniam cogitatio humana appareat per signa oculorum aut per nutus. Et igitur dicuntur informari per illa signa de cogitatione cordis. Nec ille. Et ex hoc patet solutio quare demones diuersos diversimode temptant. quia alius tendit ad iram. alius ad libidinem. et ceteri. prout vident oportunitates vel ex loco vel ex tempore vel ex suscipientis dispositione. Ex his iam colligitur quod cogitatio non est peccatum tunc quando a dyabolo suggesta. sed tunc cum ab homine per complacentiam aut consensu acceptata. Dicit enim Jeronimus.

sup illō Dath. Qui viderit mulierē ad cōcupiscentiū ea. q̄ illa cogitatio tñ p̄t̄m ē q̄ suggestioni p̄sensū mēs dedit. q̄ malū suū blāde souet. q̄ in factū nūt̄s irrupe. Dmōi cogitatio etiā si aliq̄ ipēdīta casu nō ip̄leat volūtāte nibilomin⁹ acīoē crīmis adēnat̄ a dño. Nec ille. Est tñ circa h̄ distinguēdū q̄ cogitato diuersimode mouet ad dilectaōne ⁊ p̄sensū suggestōis. Nā q̄nq̄s moue tur motu naturali solū. Fm naturaliū q̄lītatū acīoz. sine om̄i ymagineatōe ⁊ dlibera tōne. H̄c melācolic⁹ mouet ad irā subito. Coleric⁹ ad gulā ⁊ luxuriā. H̄aguinens ad inēptā leticiā. Flegmatic⁹ ad somnolētiā. Tales mot⁹ exq̄ nō sunt i p̄tāte n̄rā nō sūt p̄t̄m. q̄r nō obedīt volūtāte. Et vocan tur isti mot⁹ p̄mo h̄mo. Aliq̄n̄ at̄ mouet h̄o in sensualitatē fm ip̄lūsum fomis; ip̄mōse tēdēnt̄ ad frūtōes creature delectabil' in ordinate. Et tūc si sit subito non ex delibera tōne p̄cedēt̄ s̄ ex corruptōe rōnis quam p̄cedit appetit⁹ sensualitat̄ dī p̄sensū. Et talis surreptio ē p̄t̄m veniale. Et dī venia le q̄r dīgnū ē venia. ex eo q̄ volūtāte s̄z dīnei sensualitat̄ nō tñ p̄fecte. q̄ sensualitat̄ nō potuit oīno p̄hibere. In statu em̄ innocētie sensualitas nō potuit moueri nisi sc̄dm motū rōnis ut dīc Tho. in compēdīo lib. iij. c. r. Et iō stante hoīe nō potuit in eo esse p̄t̄m etiā veniale. Nūc at̄ exq̄ sensualitas rebellat rōni. id p̄mos mot⁹ n̄cessē habem⁹ p̄t̄m veniale cōmitē. vñ sūt q̄ pene p̄t̄i. Et iō dicūtur merito venialia. q̄a eo ip̄o sunt digna venia. Et h̄ ppter tres cau sas. Primo q̄r mouet ad illiciū. Secōdō q̄r qdāmodo sūt volūtaria nō fm se. s̄z q̄r nō impēdiūt volūtate. q̄r si nō h̄z p̄fectū dominii in eis p̄t̄m aliqliter eos impēdi re. Tertio ppter delectōem annexaz. Lū em̄ aia p̄iūgitur creature obtenebratur et p̄ciorat̄. Hicur q̄n̄ cōiungitur deo illuminatur ⁊ meliorat̄. Et isti motus vocantur sc̄do p̄m̄. Qūc aut̄ mouerit cogitatio ex delibera tōne volūtāt̄ ad delectatoz morosam in creatura. vt puta ex p̄sensū ⁊ si sūst̄ citra p̄sensū est veniale. Si h̄o p̄cedit con sensus vteri⁹. ita q̄ vult interius i delectatione volūtari. nec tñ vult in opus p̄cede re. tūc est mortale. ⁊ matie in p̄t̄is carnali bus. Et pat̄z ex h̄ q̄nto studio dī se h̄o ex minare sup̄ istis ante p̄fessionē. ⁊ q̄nto stu dio pres̄byter deb̄z ista consueti declarare

requirēdo de istis motib⁹ tāq̄ de radicib⁹ p̄t̄or. H̄ua enīm cogitatio radicēt̄nū cuiusq̄ opationis. vt dicit Gregor⁹. c. li. Doral. c. xvij. Ad hanc ḡ succidēt̄ totō studio cōfessoz deber se querere. dādo mo dos ⁊ remēdia vitandi tales cogitationes vel salte discernēdi cōfidenti p̄t̄a agḡ uādi culpas suas. Unde ille agricultor celestis dñs nōster p̄ p̄conē suū baptis̄m clāmās dixit. q̄ iam securis ad radicē arboris posita est. significās p̄ h̄t̄pianos p̄fectoris esse iustice q̄z in deos. qui vt ait Josephus cogitationes malas p̄ nūbilo reputab̄ qm̄ diu inter̄ laterēt̄. tñ indicat̄ p̄t̄a cī ad opus extra essent facta. Quos xps reb̄dens dīc Dath. v. H̄si habiūt auēt̄ iusticia vīa pl̄q̄ scribāz ⁊ phariseoz non in trabis in regnū celoz. Ubi ponit̄ in codē caplo. Dicū ē antiq̄s. Non mechaberis. Ego aut̄ dico vob̄. Non cōcupisces. Unde. Si q̄s viderit mulierē ad cōcupiscentiam eā. mechā est eam in corde suo. Ecce solā cogitationē xps iudicat adulteriū. ¶ L

Dixi secundo q̄ in verbis p̄missis ad ueritas affectōis corrigit. cū dī. mala. Ac si em̄ diceret̄. Ut q̄d cogitatiū p̄ q̄ dō se paramint̄. Nam sic dīc H̄api. Peruerse cogitationes separant̄ a deo. Nō em̄ p̄t̄ deus habite cū tali hoīe. Unde ibidē subditur. Spūscrus discipline effugiet sc̄tu. ⁊ auferet̄ se a cogitatiōib⁹ q̄ sunt sine intellicu. Ecce mala cogitatio m̄la mala facit. que a deo separat̄ homiez. et spūslancū fugat̄ ab homine. H̄ut aut̄ triū genera mala cogitationes. ex q̄b̄ p̄cedunt om̄e aliae male cogitationes. sc̄z malicie. ambicie. voluptuose. Et oēs iste sunt male q̄ infra cōuose. Primū gen⁹ malaz cogitationū sunt cogitationes malicie. que p̄cedunt ab amo nocendi. De q̄d in ps. Quid gloriar̄ in malicia qui potens es iniquitate. Et se quitor. Tota die iniusticiā cogitans ligata tua. Talis fuit cogitatio Saul cōtra Dauid. i. Regū. xvij. qui cogitauit David trādere in manus Philistinoz. Talis fuit cogitatio fratrum contra Joseph. Benes̄. xxvij. qui cogitauerunt cum occidere. Si militē iudei ab illo die. scilicet cōfiliū Laz phe. cogitauerunt inescire christum Joh. vndeclio. Sed om̄nes isti penas quas inf̄ferre alīs cogitauerūt p̄ip̄met recuperant̄.

Dñica decimanona post trinitatis

Nom Saul turpiter occisus est. frēs Jo
sph turpiter tractati sūt et derēti in vincul
et crudeliter necati p **T**itū. rbi p dīderit locū et
gētē. **U**n ita ē lex diuīa. q̄r vnicuiq̄ reddit
se fratri suo cogitauit. **U**n dī Deutro. xix.
Hic Solias gladio p prio q̄ cogitauit occi
dere David. occisus ē. s. **R**egū. xvij. Amon
subēsus ē in p prio partiblō qd p parauerat
Mardocheo. **H**ester. viij. **E**pulo diues in
liqua cruciaſ in q̄ p̄us fuit delectar? **L**uce
xi. **U**n Ezech. xxxv. dī. **L**ū sanguinē ode
ris sanguis p se q̄ te. **D**arth. xxvi. **O**m̄is q̄
aceps gladiū gladio pibit. **A**poc. xij. **D**ni
in captivitatē duxerit. scz iniuste. i. captiu
mēs ibi. t̄ q̄ gladio occiderit oportet eum
gladio occidi. **I**sa. xxvij. **U**e q̄ p̄dariſ. nō
nē ip̄e p̄daberis. **P**rouer. xj. **Q**ui iebriat
ip̄e q̄ inebriabit. **E**t Abacuc. ii. dī. **Q**uia
uipoliasti gētes mltas spoliabit te. **S**a
mucl q̄ occidens rege Agag i frustā dicit.
Sicut fecit gladiū tuus absq; liberis mu
lere. sic absq; liberis inter mulieres erit
mater tua. **S**ic duo sacerdotes q̄ iniuste
voluerū lapidare **Z**uzannā. iniuste lapidari
sunt Daniel. viij. **S**ic Herodes q̄ pueros
alio occiderat. pueris suis miserabiliter fu
tiora. **S**ic narrat m̄gr in scolastica bi
storia. Recitat Quid pmo li. de arte amā
di duō exēpla. Prīmū ē q̄ in egypto fuit fa
mes nouē annis. Fuit at̄ ibi qdā nomine
Traſus q̄ accedēs ibi qdā noīe **B**usiri
dem. q̄ fuit hospitator hoīm sed maximus
tirā. dicit ei q̄ si occideret aliquē hoīem
in domo sua et sacrificaret eius sanguinez
Iou. dī. statim redderetur pluia terre
Qdīc audiens statim dicit. **I**n inq̄ es
bosq; tu fies hostia **I**ouis p̄m. **E**t egypto
tu dabis hospes aquā. et cotinuo ipm
occidi et **I**oui sacrificam. **S**eco narrat
q̄ dā philaris fuit rex. **S**ic ille tirānus
magin⁹ q̄ noua tormenta hoīb extogita
uit. Ad q̄ accedens quidā noīe **P**arvus
confutauit sibi ut faceret bouem erēū et in
enē ponceret boīies cruciandoz igne sup
posito. ita q̄ cum illi clamarent inter̄ p̄e
dolore videref quali bos mugire. **F**ecit
itas philaris iuxta eius consilium. et cū pri
mū in illum bouē punienduz imposuit.
Prop̄ter qd̄ poeta ibi dicit. **J**ustus ut ergz
mū nec enim lex equioz illa. **Q**uaz etiā ar
tificem arte perire sua. **V**nde **S**apiencie
E dīat. p̄ que q̄s peccat p̄ ea et punie

tur. **E**x quibz patet q̄ homo pro malis co
gitationibz iuste punif in eo quod alijs co
gitauit. **E**t sicut volūtas mala per sensus
peccat ita p eosdē punif. vt dicit Anselm⁹
li. de cōceptu virginali. cap. iiiij. **D**
Scom genus cogitationū sunt cogita
tiones ambiciose. **D**e q̄b dī **L**uce. ix. In
trauit cogitatio in eos. **Q**uis eoz videret
maior. **E**t iste cogitationes sunt in supbis
et vanis hominibz. q̄ p labores et sudores
ascendūt ad honores. **D**e q̄b dīc **P**etr⁹
Blesensis in quadam ep̄la ad clericos de
capella regis **H**enrici. **Q**uia in talibz ambi
cio est q̄si qdā simq̄ seu similitudo chari
tanis. **C**haritas em paciēs est. p etiis. am
bicio p caducis. **C**haritas benigna ē pau
peribz ambicio diuitibz. **C**haritas oia suf
fert. p vītate. ambicio prvanitate. vtrq; oia
credit. oia sperat. sed longe dissimilē hec
ad gloriā vīte hui⁹. illa ad gloriā sine fine.
Dec ille. **T**ertiū gen⁹ cogitationū ma
laz sunt cogitationes voluptuose. **D**e q̄b
dī **G**ēn. viij. **S**ēlus et cogitatio hominis
prona fuit ad malū ab adolescentia sua.
Quod exponit **H**olgoth sup. li. **H**āp. c. j.
Ex quo corrupta fuit in p̄mis parebū. cer
te modicū meliorata est in suis posteris.
Reserr **A**lbert⁹ tractatu sedo. ii. libri d̄ can
sis p̄prietati elemētoz. ca. ii. **Q**uif sup car
bonē candele extincē nō in omnino morti
ficat eū. aliquid ignis permaneat sup proxīcia
tur tenuis pulvis sulfuris. cādela reaccēdit.
Sic qmūcūq; q̄s in se flāmae voluptatis
extinerit. sp̄ in maner ignicul⁹ nō morifī
cat. **H**est fomes carnalis p̄cupiscētē. q̄ in
vīta ista extīgu nō p̄t. **E**t id si supueit pul
vis sulfuris. i. cogitatio morosa de circū
stantijs et delectatōibz illius ac̄ statim re
accēdit. **E**t bñ p̄ sulfur significat concu
piscētia carnalis. p̄pter ei⁹ ferorē. p̄t expō
nit **G**re. li. xij. moral. tractā illō **B**ob. Ac
cēdā in tabernaculis et̄ sulfur. In signū
huius dñs **S**odomā accēdit sulfure. **I**o
caut⁹ debet esse q̄libz penitēs ne recorda
tione cōmisiōz iterz p̄ cogitatōz capiat q̄
fm **G**re. xij. **S**epē mens ita in culpe re
cordatōe concutitur vt ad perpetrationez
illius longe grauius q̄ prius capta fuerat
vigeatur. **E**t id signanter dī **D**eutro. xv
Lauē ne surrepat tubi ipsa cogitatio. **S**ic
em̄ parvulus latrūculus p̄ fenestrā immitif
vt maioribz seras agiat. **I**ta dyabol⁹ guas

cogitationes immittit. et si ille p negligenter admittit. trahit metem ad sensum. Narrat seruus Iuli stragematum li. iiii. c. ix. q Bayus pompeius cum suspectos habet. Athenieses et numeret ne psidium recipiat perire ab eis. et egros apud se interim refici patet. Quo obtemperio fortissimos in situ lagunam misit. cuius rate occupauit et destruxit. Hic dyabolus ppedes aliquos viros scotos nolle suggestiones capi et grossa materia. sic in ope exterritorum. suader eis saltre cogitare illuccebr. finges non esse piculum in debilibus cogitatoibus. Huius certe medax est p ei. q sub debilibus cogitatioibus fortissimas delectatores immitit. et sic metem ad sensum inducit. Hoc omnes cogitationes male sunt. et cuilibet talium p dicitur ibi thema. ut quod cogitat mala in cordibus vestris. Et certe mala qm infrauctuosa et malis fructibus plena. et iocundata. De quibus in ps. Dominus scit cogitationes hominum qm vane sunt. Et quod scit finaliter de eis p illo ps. dicitur. In illa die pibunt oculi cogitatoei eorum. Hoc p d dunit q cogitauit dilatata horrea sua h perire eadem nocte cum sua cogitatio. et dicitur Luce. xij. Sic pibunt oculi cogitationes ferene. Peribunt etiam cogitationes illorum q spe venie in iumenture peccant. Hic patitur in Amnon filio Manasse q cogitatur de misericordia sacra cum pte suo. et iocunditate peccant. speras se finaliter misericordias pse. q h p erire cum sua cogitatio. qz in medio misericordie sua finita suis interficit. Et de talibus dicitur in ps. Logitauerunt consilia que non poterunt stabilire.

Dixi tertio qm in p. loc pueritas ostendit. **L**ii d In cordibus vestris. Corda sicut de humana sunt rasa ex quo effluit riuviuicio. Iuxta illud Bath. xv. De corde enim exeat cogitationes male. furta. homicidia. adulteria. Nec sunt qm coniungant hoies. Unum sicut radix infecta non potest inuenire qm infectos suos omittere in ramis. Hic nec cor hois qm ostendat talia opera qm sunt cogitata. qz et habundantia cordis los loquitur. Et quia virus qm est talia dicit et operat. Et sicut radix pustis arescit. postea fructus in arbo. Hic pustis in cogitationibus suis arescit. et postea in opibus. Dicit enim Gregorius xxviii. li. moral. c. v. qm omnis iniquus pustis in cogitatioibus arescit. et postea in bonis actibus deficit. Et ideo qm vulnus in arborum benevolentia fructiferam dicitur esse sollicitus ne radix arescat p siccitate cogitationis. qm nihil ita seruat hoies in bonis opibus nec ieunium. nec cilicium. nec vigilia. sicut scribitur propterea et cogitatio. Hoc ac humidat raddicem arboris et faciunt fructiferam. scilicet summa. ut p. Luc. xiiij. vbi cultor vincere ad radicem periret apponi summa. Hoc sanguis humus. p. et caliditatem summa natales. vni ita ad habendam cordis puritatem valet summa. i. recordatio nostre vilitatis et memoria mortis et sanguis Christi passionis. **P**rimo Eccl. vii. Memorare nouissima tua et in eternum non peccabis. Secundo **H**abre. iij. Saginus Christi emundabit conscientias nostras ab opibus mortuis. **F** Et ut breuiter et ordinare sciamus. vitare cogitationes malas aduertendum est quod tria sunt principia qm a nobis cogitationes malas repellunt. scilicet principium resistentia. occasionum fugae. et occupationum licitorum psoneratia. **D**epimo scilicet de resistentia principium dicit **J**eronimus ad **P**emetriadē in quodam epistola. Sollicitus et vigilanti custodia animi humani dicitur diligenter cogitationes suas. et ad dominum animi motum vel probare vel reprobarare quod cogitat. et bonas cogitationes alat et malas extinguit. Et ideo summa ipsa. qz viri est fons et origo peccati. ibi matre dicitur peccatum ppter quod de **J**ere. iiiij. Usqueq; moribus abutitur in re cogitationes mortis. Quia autoritate tractas Gregorius moral. c. xxvij. dicit. Non reprehendit dominus curveniunt cogitationes illicitae. scilicet cum morantur etenim in bono corde etiam cogitationes illicitae veniunt sed morari phibent. Ideo Jeronimus. Suledo. cuiusdam qui dicebat. Eusto chius. in epistola sua ad eam scribit. **D**um parvulus est hostis interface illius. et neq; aliquid in statu eius ceperit cogitare iterum cogitare. suos et aliquid eos ad petram. Et **L**assiodorus exponens illud ps. **F**ilia babilonis miserans pteq; ingerit. cui digna compensatio datur. et licet concitat ad via. ita etiam respressa subdatur virtutibus. Et sequitur. Beatus qui retribuet tibi retributionem tuam. quia carni retribuere bonorum est. qui et parvulos suos qui ex carne nascuntur id est. malos motus antequa; reninent ne christum. et contracti deserant. Cogitationes faciliter vincuntur dum parve sunt.

Veille. Et sic patet primum. **U**nus ne radice arescat p siccitate cogitationis. qm nihil ita seruat hoies in bonis opibus nec ieunium. nec cilicium. nec vigilia. sicut scribitur propterea et cogitatio. Hoc ac humidat raddicem arboris et faciunt fructiferam. scilicet summa. ut p. Luc. xiiij. vbi cultor vincere ad radicem periret apponi summa. Hoc sanguis humus. p. et caliditatem summa natales. vni ita ad habendam cordis puritatem valet summa. i. recordatio nostre vilitatis et memoria mortis et sanguis Christi passionis. **P**rimo Eccl. vii. Memorare nouissima tua et in eternum non peccabis. Secundo **H**abre. iij. Saginus Christi emundabit conscientias nostras ab opibus mortuis. **F** Et ut breuiter et ordinare sciamus. vitare cogitationes malas aduertendum est quod tria sunt principia qm a nobis cogitationes malas repellunt. scilicet principium resistentia. occasionum fugae. et occupationum licitorum psoneratia. **D**epimo scilicet de resistentia principium dicit **J**eronimus ad **P**emetriadē in quodam epistola. Sollicitus et vigilanti custodia animi humani dicitur diligenter cogitationes suas. et ad dominum animi motum vel probare vel reprobarare quod cogitat. et bonas cogitationes alat et malas extinguit. Et ideo summa ipsa. qz viri est fons et origo peccati. ibi matre dicitur peccatum ppter quod de **J**ere. iiiij. Usqueq; moribus abutitur in re cogitationes mortis. Quia autoritate tractas Gregorius moral. c. xxvij. dicit. Non reprehendit dominus curveniunt cogitationes illicitae. scilicet cum morantur etenim in bono corde etiam cogitationes illicitae veniunt sed morari phibent. Ideo Jeronimus. Suledo. cuiusdam qui dicebat. Eusto chius. in epistola sua ad eam scribit. **D**um parvulus est hostis interface illius. et neq; aliquid in statu eius ceperit cogitare iterum cogitare. suos et aliquid eos ad petram. Et **L**assiodorus exponens illud ps. **F**ilia babilonis miserans pteq; ingerit. cui digna compensatio datur. et licet concitat ad via. ita etiam respressa subdatur virtutibus. Et sequitur. Beatus qui retribuet tibi retributionem tuam. quia carni retribuere bonorum est. qui et parvulos suos qui ex carne nascuntur id est. malos motus antequa; reninent ne christum. et contracti deserant. Cogitationes faciliter vincuntur dum parve sunt.

Dominica. XIX. post trinitatis

Go de scđo scđ occasionū fuga. Sunt aut̄ occasiones multe malaꝝ temptationū Nam alie sunt occasioes seu cause spūalii vicioꝝ vt sunt ira. accidit. supbia. inuidia. Et has oportet nos resistendo supare. vt dicit Hugo in li. de pfectibꝫ tracta. iij. ca. ii. Aliie sunt occasiones carnalium vicioꝝ. vt sunt luxuria. auaricia. gula. Et istas magis fugiendo qđ pugnando vincimꝫ. qꝫ facilius refutamꝫ cogitatioi luxurie in absenția se minari qđ in pñtria. et facilius a supfluitate cibi et potus ab stinemꝫ qñ eis caremus qđ qñ eis babūdamus. Mes tñ occasiones istorū vicioꝫ tam spūalium qđ carnalium melius sunt fugiende qđ subeunde. Et s̄ pa ter fatuus illoꝫ qꝫ voluntarie procurant sibi aliqd vnde tentent in cogitatioꝫ. sicut illi qui admittunt cogitatioes vanas. ex qꝫ bus postea veniunt ad noxiās et ad delectationes pueras. Altū vero admittunt cōuer satioes feminar. qđ affectus postea meti eorū sic imprimunt ut vix postea euellaſ. Et ideo statim fugiende sunt occasioes et ces fabunt cogitatioes male. De tertio. sci licet de occupatione licitaz pseueraria dicit Hiero. H̄em⁹ aliqd facito ut te diabolus inueniat occupatū. Debet ḡ homo occupari aliq̄ bono ope ut euadat cogitatio nes illidas. Q̄ si forte nō est tps laboris neḡ loc⁹. hō statim debeat se occupare licit⁹ verbis cū amico velterā cū seruo. Et si for te solitar⁹ est occupari se cogitatioibꝫ deo vel de sc̄rio. de q̄b⁹ aliquā audituit p̄diciari. et sic euader mala cogitatio bona. vt dicit Lefas. amonit̄ scđa. Incipiā bōas cogitatioes diligere et statim ab illis q̄ ma lassim dignab̄ nos dñs liberare. Est enī q̄si quæ regula in mēte homis posita. qꝫ dñi libenne et celeste cogitat selecꝫ culpis illigat. vt dicit Greg. in hymno dñicali. Et ideo Hugo li. iiiij. de archa Noe ca. ii. dicit. Q̄ si ordinatas et stabiles ac q̄etas cogitatioes b̄fē volumus. ab inordiata distrac tione cor n̄m phibere studeam⁹. Qd̄ fie ripotest si nobis cerras ac determinatas res describam⁹. in q̄b⁹ et intentio n̄ra versa ri meditatio exerceri possit. Iste aut̄ res sunt celestes qđ semper debem⁹ meditari. vt tandem ad eas valeam⁹ realiter peruenire. Quod nobis prestare z̄.

Proprius plura hō infirmat. Primo propter p̄tia ad purgandū ea. Cur hō torque

tur vt pena ei minuetur. vt Ezechias rex. Scđo. ppter custodiā virtutū. Cur hō torqueat ne fastus ei dñes. vt paul⁹. Tertio ppter p̄bationē. Cur hō torqueat vt de glo rificetur. vt Job et Thobias. Quartoppter meriti. Cur homo torqueat vt meritus ei cumulerur. vt Gregorio. Quinto ppter pena augendā. Cur hō torqueat vt pena pena seq̄tur. vt Herodes et alii. Infirmitates generant qñq̄ ex distemperatia cōpletio nis. Et ista est curabilis arte medicorum. qñq̄ ex supfluitate. de se. di. v. Heales. et ca. legimus. qñq̄ ex infectione aeris vel alioꝫ. Et ista etiā curabilis est. qñq̄ ex pmissioe diuina in vindicta p̄tiorum. Et ista incurabilis est. nisi a deo curetur z̄.

Dominica. XIX. post trinitatis. II.

Bermon. CXXI.

Urge tolle lectū

Seuum et vade in domū tuā Mat. ix. Quoniā vt ait Isido. lib. ii. de summo bono ca. x. Omnis ars seculi huīus strēnuos amatores habet et ad eae quēdūz p̄mptissimos. Et hoc pindet. qđ p̄sentē ha ber sui oīis remuneratioem. ars vero di uini timoris plerosq̄ habet sectatores lan guidos. repidos. inertia. gelatos. Et hoc pindet. qđ laboz eorū nō p̄ p̄senti sed futu ra remuneratioe differtur. Ideoꝫ dū eo rū labore mercedis retributio nō statim se quis. ab ope dissoluti languescūt. Nec ille. Ex quo pater differētia seruoꝫ. p̄pi et mūdi. Nā serui huius seculi. p̄tigli vita mul ta ardua et difficilia fortiter et strēnuē tol erant. Serui autē p̄pi debilitate et desidiose etiā paucū et leuiā sufferre nō audent. Propter qđ sepius p̄ xp̄m ad strēnuē agendū monent et incitant. vt spe vite eterne ad qđ bona opera assurgant. et sublato lecto vi ciorū in qđ desidiam tanto tpe more para litici iacebant. iam tpe gratia p̄ xp̄m p̄fecte sanati in domū eterne patrie vadat. Quoru ū vnicuiḡ q̄tidie dicit̄ a christo singulari ter verbū thematis p̄posituꝫ. Surge. tolle lectum tuū. et vade in domū tuā. In q̄b⁹ verbis tria tangunt̄. Primo nanc̄horta tur christ⁹ boiem p̄tōrem ad surgendum a statu culpe. Lū dicit. Surge. Secundo p̄cipit subire onus p̄nie. Lū dicit. tolle lectum tuū. Tertio suader ire ad statuꝫ gra tie. Lū dicit. vade in domū tuā z̄.

Ec

